

Toepassing regelingen voor recreatieve bewoning, permanente bewoning en voor logies voor arbeidsmigranten

Voor het gebied Kijkuit in Yerseke wordt een nieuw bestemmingsplan Kijkuit voorbereid. In deze bijlage wordt inzicht gegeven in de toepassing van de regelingen voor de drie gebruiksvormen op Buitenplaats Yerseke aan de hand van concrete praktijkvoorbeelden.

In de praktijk worden de recreatiewoningen gebruikt voor:

- verblijfsrecreatie, dus als recreatiewoning;
- permanente woning;
- logies voor arbeidsmigranten.

Voor Kijkuit zijn de volgende regelingen relevant:

- het oude bestemmingsplan Kijkuit tussen 1971 tot 2 december 2010;
- het voorbereidingsbesluit vanaf 2 december 2010 tot 2 december 2011;
- het nieuwe bestemmingsplan Kijkuit in ieder geval vanaf 2 december 2011; (in voorbereiding) zo mogelijk eerder.

Op dit moment is het voorbereidingsbesluit bepalend voor de toelaatbaarheid van het gebruik. Vandaar dat in het schema voor:

- het bestemmingsplan Kijkuit uit 1971 de toelaatbaarheid van het specifieke gebruik wordt aangeduid met 'was toegestaan';
- bij het voorbereidingsbesluit 'is toegestaan';
- voor het nieuwe bestemmingsplan 'wordt toegestaan'.

Een belanghebbende zal bij de kolom kijken welke situatie van toepassing is, dus wordt de woning als recreatiewoning gebruikt, permanent bewoond of voor logies voor arbeidsmigranten. Vervolgens wordt in die kolom (verticaal) aangegeven of dat gebruik of omzetting naar een ander gebruik 'was, is of wordt toegestaan', per regeling.

Voor een toelichting op het schema, wordt aansluitend antwoorden gegeven op drie vragen.

- Waarom kon destijds niet handhavend worden opgetreden tegen permanente bewoning of logies voor arbeidsmigranten?
- Wat is de strekking ofwel het effect van het voorbereidingsbesluit?
- Waarom kan er in het nieuwe bestemmingsplan Kijkuit alleen voor een uitsterfregeling voor permanente bewoning en logies voor arbeidsmigranten worden gekozen?
- Wanneer heeft de uitsterfregeling effect?

Deze antwoorden zijn gebaseerd op de specifieke bepalingen (of het ontbreken daarvan) en jurisprudentie hierover. Andere afwegingen, zoals beleid en milieuhinder, zijn in de toelichting van het bestemmingsplan aan bod gekomen.

Toelaatbaarheid van de drie functies volgens de drie regelingen

Regeling	Woning wordt gebruikt als recreatiewoning	Woning wordt gebruikt voor permanente bewoning	Woning wordt gebruikt voor logies voor arbeidsmigranten
Bestemmingsplan Kijkuit 1971	Gebruik als recreatiewoning past binnen de bestemming, dus gebruik als recreatiewoning is toegestaan	Omzetting naar recreatiewoning past binnen de bestemming, dus gebruik voor permanente bewoning was toegestaan	Omzetting naar recreatiewoning past binnen de bestemming, dus gebruik voor permanente bewoning was toegestaan
	Omzetting naar permanente woning was niet verboden, dus gebruik voor permanente bewoning was toegestaan	Gebruik als permanente woning is niet verboden, dus gebruik voor permanente bewoning was toegestaan	Omzetting naar permanente woning was niet verboden, dus gebruik voor permanente bewoning was toegestaan
	Omzetting naar logies voor arbeidsmigranten was niet verboden, dus gebruik voor logies voor arbeidsmigranten was toegestaan	Omzetting naar logies voor arbeidsmigranten was niet verboden, dus gebruik voor logies voor arbeidsmigranten was toegestaan	Gebruik voor logies voor arbeidsmigranten was niet verboden, dus gebruik voor logies voor arbeidsmigranten was toegestaan
Vorbereidingsbesluit 2010/2011	Alleen huidig gebruik is toegestaan, dus gebruik als recreatiewoning is toegestaan	Verbod gebruik te wijzigen, dus omzetting naar recreatiewoning is niet toegestaan	Verbod gebruik te wijzigen, dus omzetting naar recreatiewoning is niet toegestaan
	Verbod gebruik te wijzigen, dus omzetting naar permanente bewoning niet toegestaan	Alleen huidig gebruik is toegestaan, dus gebruik voor permanente bewoning toegestaan	Verbod gebruik te wijzigen, dus omzetting naar permanente bewoning niet toegestaan
	Verbod gebruik te wijzigen, dus omzetting naar logies voor arbeidsmigranten is niet toegestaan	Verbod gebruik te wijzigen, dus omzetting naar logies voor arbeidsmigranten is niet toegestaan	Alleen huidig gebruik is toegestaan, dus gebruik als logies voor arbeidsmigranten is toegestaan
Nieuw bestemmingsplan Kijkuit	Bestemming wordt opgenomen voor recreatiewoning, dus gebruik als recreatiewoning wordt toegestaan	Bestemming wordt opgenomen voor recreatiewoning, dus gebruik als recreatiewoning wordt toegestaan	Bestemming wordt opgenomen voor recreatiewoning, dus gebruik als recreatiewoning wordt toegestaan
	Wordt geen aanduiding opgenomen voor permanente bewoning, dus omzetting naar permanente bewoning wordt niet toegestaan	Aanduiding wordt opgenomen voor permanente bewoning, dus gebruik voor permanente bewoning wordt toegestaan	Wordt geen aanduiding opgenomen voor logies voor arbeidsmigranten, dus omzetting naar logies voor arbeidsmigranten wordt niet toegestaan
	Wordt geen aanduiding opgenomen voor logies voor arbeidsmigranten, dus omzetting naar logies voor arbeidsmigranten wordt niet toegestaan	Wordt geen aanduiding opgenomen voor logies voor arbeidsmigranten, dus omzetting naar logies voor arbeidsmigranten wordt niet toegestaan	Aanduiding wordt opgenomen voor logies voor arbeidsmigranten, dus gebruik voor logies voor arbeidsmigranten wordt toegestaan

Waarom kon destijds niet handhavend worden opgetreden tegen permanente bewoning of logies voor arbeidsmigranten?

- In het bestemmingsplan Kijkuit is voor de bouw van zomerhuizen in artikel 11 de bestemming Rekreatieve doeleinden C opgenomen. In artikel 19 is een gebruiksverbod opgenomen, die echter niet van toepassing is verklaard op artikel 11. Hierdoor ontbreekt een gebruiksverbod en kan de gemeente niet optreden tegen andere woonvormen.
- In de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van 22 december 2010 (201001626/1/H1) is vermeld dat uit een oogpunt van rechtszekerheid een verbod van het gebruik van een gebouw in strijd met de bestemming alleen geldt, ingevolge een uitdrukkelijk daartoe strekkend planvoorschrift. Een zodanig verbod vloeit dus niet reeds voort uit het samenstel van de planvoorschriften en/of de bedoeling van de planwetgever. Vast staat dat in de betreffende voorschriften van dat bestemmingsplan geen algemeen gebruiksverbod of specifiek gebruiksverbod op permanente bewoning van recreatieverblijven is opgenomen. Die situatie is identiek aan de juridisch-planologische situatie van Kijkuit.
- De nieuwe Wet ruimtelijke ordening (van kracht vanaf 1 juli 2008) bevat een bepaling waarin een gebruiksverbod is opgenomen (artikel 7.10 Wro). Dit artikel is echter niet van toepassing op bestemmingsplannen die zijn opgesteld onder de oude WRO. Dit is door de Afdeling bestuursrechtspraak bevestigd in de uitspraak van 26 november 2008 (200708557/1).

De volgende uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak zijn bijgevoegd:

- 201001626/1/H1; 22 december 2010;
- 200708557/1; 26 november 2008.

Wat is de strekking ofwel het effect van het voorbereidingsbesluit?

- In de openbare vergadering van de raad van de gemeente Reimerswaal op 23 november 2010 is verklaard dat voor het terrein van het bungalowpark "Buitenplaats Yerseke" een nieuw bestemmingsplan wordt voorbereid.
- Daarbij is bepaald dat het verboden is om het gebruik van deze gronden of bouwwerken te wijzigen. Het besluit treedt op donderdag 2 december 2010 in werking.
- Uit het voorbereidingsbesluit vloeit voort dat het bestaande gebruik niet mag wijzigen.
- Dit is voor een periode van één jaar (tot 2 december 2011). Deze termijn kan worden verlengd door tijdige terinzagelegging van het ontwerpbestemmingsplan.

Waarom kan er in het nieuwe bestemmingsplan Kijkuit alleen voor een uitsterfregeling voor permanente bewoning en logies voor arbeidsmigranten worden gekozen?

Voor de bestemmingsregeling van de verschillende functies op Kijkuit in Yerseke zijn diverse opties besproken met de vereniging van eigenaren op 16 februari 2011. Uit de uitspraken die zijn bijgevoegd, blijkt welke criteria relevant zijn voor de keuze van positief bestemmen, een uitsterfregeling of (persoonlijk) overgangsrecht. Op hoofdlijnen komt dit op het volgende neer.

- Positief bestemmen kan alleen indien de situatie voldoet aan het criterium van een *goede ruimtelijke ordening* en de situatie *gedurende de planperiode* van tien jaar wordt *gehandhaafd*.
- Uitsterfregeling wordt toegepast in de situatie dat *niet* wordt voldaan aan het criterium van een *goede ruimtelijke ordening*, maar de situatie *gedurende de planperiode* van tien jaar wel wordt *gehandhaafd*.
- Overgangsrecht (algemeen of persoonlijk) is uitsluitend mogelijk indien de situatie voldoet aan het criterium van een *goede ruimtelijke ordening* en de situatie *binnen de*

planperiode van tien jaar wordt *beëindigd* door de eigenaar/gebruiker of anders door de gemeente (het voornemen moet er duidelijk zijn en de benodigde financiële middelen). Het gebruik als recreatiewoning voldoet aan de criteria voor het positief bestemmen. Uit jurisprudentie blijkt dat gekozen dient te worden voor een uitsterfregeling waar het gaat om permanente bewoning en logies voor arbeidsmigranten. Er wordt immers wel voldaan aan de voorwaarden voor een uitsterfregeling en niet aan de voorwaarden voor overgangsrecht.

Kort samengevat zijn de volgende uitspraken en daarin opgenomen overwegingen/standpunten nadrukkelijk in de overwegingen betrokken.

200306936/1; 10 november 2004

- Indien bestaand gebruik van in het plan begrepen gronden door de gemeenteraad wordt beschouwd als strijdig met een goede ruimtelijke ordening, kan dat gebruik onder het overgangsrecht worden gebracht. Het is niet bedoeld voor gebruik dat niet binnen de planperiode zal worden beëindigd.
- Wanneer niet aannemelijk is dat het gebruik door handhaving of anderszins binnen de planperiode zal worden beëindigd, kan voor deze concrete vorm van bestaand gebruik in het plan een andere regeling worden getroffen, bijvoorbeeld door het gebruik als zodanig te bestemmen, een uitsterfregeling op te nemen of een persoonsgebonden overgangsrecht toe te kennen.

200405603/1; 16 februari 2005

- De Afdeling stelt voorop dat bestaand legaal gebruik in het algemeen dienovereenkomstig dient te worden bestemd. Dit uitgangspunt kan onder meer uitzondering vinden indien een positieve bestemming op basis van nieuwe inzichten niet langer in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening en het belang bij de beoogde nieuwe bestemming zwaarder weegt dan de gevestigde rechten en belangen.
- Daarnaast moet met het oog op de gevestigde rechten en belangen aannemelijk zijn dat de beoogde bestemming binnen de planperiode wordt verwezenlijkt. Indien aan deze voorwaarden is voldaan dient het bestaande gebruik onder het overgangsrecht te worden gebracht.
- Een uitsterfregeling betreft een bijzondere vorm van positief bestemmen, waarbij aan het bestaande gebruik geen beperkingen zijn gesteld, maar waarbij dit gebruik, indien dit is beëindigd doordat het is omgezet in een ander met het plan verenigbaar gebruik, niet opnieuw een aanvang mag nemen.
- Het brengen van bestaand legaal gebruik onder een persoonsgebonden overgangsrecht moet echter in het algemeen worden beschouwd als een te ingrijpende inbreuk op de bestaande rechten en belangen.

200707663/1; 30 juli 2008

- Nu bij de voorbereiding van het plan het concrete uitzicht op de verplaatsing van het bedrijf van Diffutherm ontbrak, heeft de raad ervoor gekozen het bedrijf op grond van artikel 5.1, onder a en c, van de planvoorschriften te voorzien van een maatbestemming en in artikel 5.3, onder a, van de planvoorschriften een uitsterfregeling voor het gebruik op te nemen. Het college heeft bij zijn besluitvorming kunnen betrekken dat het bedrijventerrein is omgeven door woonwijken en dat het uit een oogpunt van veiligheid niet wenselijk is een dergelijk risicovol bedrijf als het bedrijf van Diffutherm opnieuw nabij woonbebouwing toe te staan.
- Tevens acht de Afdeling van belang dat niet is gebleken dat de gekozen bestemmingsregeling nadelige gevolgen voor het bedrijf van Diffutherm oplevert, omdat het bedrijf zijn bestaande bedrijfsvoering kan voortzetten. De aan de percelen van Diffutherm toegekende bestemming is dermate ruim dat het college in de vrees van

Diffuuterm dat door de uitsterfregeling zijn gronden onverkoopbaar worden, geen reden behoefde te zien om in zoverre goedkeuring aan het desbetreffende plandeel te onthouden.

200804935/1 ; 25 februari 2009

- In het algemeen dient bestaand legaal gebruik dienovereenkomstig te worden bestemd. Dit uitgangspunt kan onder meer uitzondering vinden indien het als zodanig bestemmen van bestaand legaal gebruik op basis van nieuwe inzichten niet langer in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening en het belang bij de beoogde nieuwe bestemming zwaarder weegt dan de gevestigde rechten en belangen.
- Voorts dient aannemelijk te zijn dat het bestaande legale gebruik binnen de planperiode wordt beëindigd.

201000570/1/R2; 1 december 2010

- Indien niet aannemelijk is dat het gebruik binnen de planperiode zal worden beëindigd, zal in het plan in ieder geval een regeling ten behoeve van het langdurige bestaande gebruik dienen te worden opgenomen, bijvoorbeeld door het gebruik als zodanig te bestemmen of een uitsterfregeling op te nemen. Een bestemming als zodanig is slechts mogelijk, indien daartegen vanuit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening geen bezwaren bestaan.

201001626/1/H1; 22 december 2010

- Uit een oogpunt van rechtszekerheid geldt een verbod van het gebruik van een gebouw in strijd met de bestemming alleen ingevolge een uitdrukkelijk daartoe strekkend planvoorschrift. Een zodanig verbod vloeit, anders dan De Stille Wille voorstaat, dus niet reeds voort uit het samenstel van de planvoorschriften en/of de bedoeling van de planwetgever.
- Vast staat dat in de voorschriften van het bestemmingsplan "Stille Wille '81", als ook de voorschriften van het bestemmingsplan "Stille Wille '84, geen algemeen gebruiksverbod of specifiek gebruiksverbod op permanente bewoning van recreatieverblijven is opgenomen.
- Uit het voorgaande volgt dat permanente bewoning van de recreatieverblijven die zich op gronden bevinden waarvoor de bestemmingsplannen "Stille Wille '81" en "Stille Wille '84" gelden, ingevolge die bestemmingsplannen niet verboden is. Dit brengt met zich dat het college niet bevoegd is handhavend op te treden ter zake van de permanente bewoning van die recreatieverblijven.

De volgende uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak zijn bijgevoegd:

- [200306936/1](#); 10 november 2004;
- [200405603/1](#); 16 februari 2005;
- [200707663/1](#); 30 juli 2008;
- [200804935/1](#); 25 februari 2009;
- [201000570/1/R2](#); 1 december 2010.

Wanneer heeft de uitsterfregeling effect?

- De regeling heeft direct effect indien een woning die werd gebruikt voor permanente bewoning of voor logies voor arbeidsmigranten, wordt verkocht als recreatiewoning, dus aan een recreant. De verkoop zal gepaard gaan met overschrijving in het kadaster of verandering in de GBA. Indien dat gebeurt, zal de gemeente controleren of recreatief gebruik plaatsvindt. Indien de woning als recreatiewoning in gebruik is genomen, heeft de uitsterfregeling effect. Vervolgens zal een wijzigingsbevoegdheid worden toegepast, om de aanduiding voor permanente bewoning of voor logies voor arbeidsmigranten worden verwijderd. Dit wordt louter gedaan om de verbeelding te actualiseren. Door het

gestarte recreatief gebruik is ander gebruik niet meer toegestaan. Dit hangt dus niet af van toepassing van de wijzigingsbevoegdheid.

- Wanneer het gebruik voor permanente bewoning of voor logies voor arbeidsmigranten gedurende zes maanden is gestaakt, 'treedt' de regeling ook in werking. Dat is specifiek in de regeling vastgelegd. Het gaat hier bijvoorbeeld om situaties dat een recreatiewoning gedurende zes maanden te koop staat. Deze termijn van zes maanden wordt veelal als redelijk gevonden, waar het gaat om bijvoorbeeld het beëindigen van strijdig gebruik (handhavingszaken). Hier is sprake van een eigen keuze van de eigenaar tot het zelf beëindigen van het gebruik voor permanente bewoning of logies voor arbeidsmigranten.
- De uitsterfregeling treedt niet in werking indien een permanent bewoonde woning wordt verkocht voor permanente bewoning.
- De uitsterfregeling treedt ook niet in werking indien een woning gebruikt voor logies voor arbeidsmigranten wordt verkocht en daarna in gebruik blijft voor logies voor arbeidsmigranten.
- Het belangrijkste effect van de uitsterfregeling op korte termijn is dat er geen toename meer is van permanente bewoning en geen toename meer van het gebruik voor logies voor arbeidsmigranten. Op termijn zal het recreatief gebruik toenemen.
- Op het handhaven van het nieuwe bestemmingsplan is in hoofdstuk 6 van de toelichting nader ingegaan.

Uitspraken

ZAAKNUMMER	200306936/1
DATUM VAN UITSPRAAK	woensdag 10 november 2004
TEGEN	het college van gedeputeerde staten van Utrecht
PROCEDURESOORT	Eerste aanleg - meervoudig
RECHTSGBIED	Kamer 1 - RO - Utrecht

200306936/1.

Datum uitspraak: 10 november 2004

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

2.6.6. Wat betreft het bezwaar dat de overgangsregeling in artikel 32 van de planvoorschriften rechtsonzeker en onnodig beperkend is, heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat het een gebruikelijke regeling betreft die naar zijn oordeel niet onnodig beperkend of om andere redenen onaanvaardbaar is.

[appellanten sub 1] voeren aan dat veel bebouwing en gebruik reeds lange tijd geleden tot stand is gekomen. Voorzover al sprake was van strijd met het vigerende plan, is dit van de zijde van de gemeente is gedoogd. Vanwege de onvolledige inventarisatie van de bestaande situatie is de regeling rechtsonzeker.

2.6.6.1. Ingevolge artikel 32, lid C, mag van het plan afwijkend gebruik dat bestond ten tijde van het van kracht worden van het plan, worden voortgezet of gewijzigd, voorzover de strijdigheid met het plan niet wordt vergroot. In lid D, onder 2, is hiervan uitgezonderd het gebruik dat reeds in strijd was met het voorgaande plan.

2.6.6.2. Indien bestaand gebruik van in het plan begrepen gronden door de gemeenteraad wordt beschouwd als strijdig met een goede ruimtelijke ordening, kan dat gebruik onder het overgangsrecht worden gebracht. Dit betekent dat het desbetreffende gebruik van de gronden, hoewel dit niet wordt gezien als het meest wenselijke gebruik, gedurende de planperiode nog wel is toegestaan. Het streven is gericht op beëindiging van dit gebruik en realisatie van de bestemming die aan de gronden is toegekend overeenkomstig de bij die bestemming behorende voorschriften. Met het overgangsrecht wordt derhalve beoogd een tijdelijke situatie te overbruggen totdat de gewenste bestemming met inachtneming van genoemde voorschriften wordt verwezenlijkt. Het is niet bedoeld voor gebruik dat niet binnen de planperiode zal worden beëindigd. Dit brengt met zich dat gebruik dat reeds onder het overgangsrecht van het vorige plan viel, in beginsel niet opnieuw onder het overgangsrecht mag worden gebracht.

Het overgangsrecht wordt in een bestemmingsplan opgenomen teneinde de bestaande gebruiker die gerechtvaardigde rechten en belangen heeft de mogelijkheid te bieden het gebruik voort te zetten totdat de gegeven bestemming overeenkomstig de voorschriften wordt verwezenlijkt. Uit het karakter van het overgangsrecht vloeit voort dat dit beperkt moet worden opgevat. Het is niet bedoeld voor bestaande gebruikers die geen gerechtvaardigde rechten en belangen hebben. Dit betekent dat de gemeenteraad bestaand gebruik dat in strijd was met het vorige plan (verder te noemen: illegaal gebruik) niet onder het overgangsrecht behoort te brengen. Hiermee zouden immers rechten worden toegekend aan

bestaande gebruikers aan wie geen rechten toekomen. Bovendien zal het desbetreffende gebruik dan – juist als gevolg van het overgangsrecht – niet meer door handhaving binnen de planperiode kunnen worden beëindigd. Ten einde handhaving niet onmogelijk te maken, dient in beginsel voor het illegale gebruik in het geheel geen regeling in het plan te worden opgenomen. Wanneer niet aannemelijk is dat het gebruik door handhaving of anderszins binnen de planperiode zal worden beëindigd, kan voor deze concrete vorm van bestaand gebruik in het plan een andere regeling worden getroffen, bijvoorbeeld door het gebruik als zodanig te bestemmen, een uitsterfregeling op te nemen of een persoonsgebonden overgangsrecht toe te kennen.

Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat artikel 32, lid D, onder 2, van de planvoorschriften niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. Voorts is deze bepaling gezien het voorgaande evenmin in strijd met het recht.

Uitspraken

ZAAKNUMMER	200405603/1
DATUM VAN UITSPRAAK	woensdag 16 februari 2005
TEGEN	het college van gedeputeerde staten van Noord-Holland
PROCEDURESOORT	Eerste aanleg - meervoudig
RECHTSGEBIED	Kamer 1 - RO - Noord-Holland _

200405603/1.

Datum uitspraak: 16 februari 2005

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

2.7. Niet in geding is dat zich in de huidige situatie op legale wijze een aantal woonboten (gedeeltelijk) bevindt buiten de strook van 6,5 meter. De Afdeling stelt voorop dat bestaand legaal gebruik in het algemeen dienovereenkomstig dient te worden bestemd. Dit uitgangspunt kan onder meer uitzondering vinden indien een positieve bestemming op basis van nieuwe inzichten niet langer in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening en het belang bij de beoogde nieuwe bestemming zwaarder weegt dan de gevestigde rechten en belangen. Daarnaast moet met het oog op de gevestigde rechten en belangen aannemelijk zijn dat de beoogde bestemming binnen de planperiode wordt verwezenlijkt. Indien aan deze voorwaarden is voldaan dient het bestaande gebruik onder het overgangsrecht te worden gebracht.

Een uitsterfregeling betreft een bijzondere vorm van positief bestemmen, waarbij aan het bestaande gebruik geen beperkingen zijn gesteld, maar waarbij dit gebruik, indien dit is beëindigd doordat het is omgezet in een ander met het plan verenigbaar gebruik, niet opnieuw een aanvang mag nemen.

Voorzover verweerder het standpunt heeft ingenomen dat in dit geval voor de bestaande woonboten een uitsterfregeling moet worden opgenomen overweegt de Afdeling dat ter zitting is gebleken dat deze volgens verweerder zou moeten voorzien in een regeling waarbij het gebruik als ligplaats voor woonboten in beginsel mag worden voortgezet. De woonboot mag volgens verweerder echter niet worden overgedragen aan derden en de regeling dient dan ook in te houden dat het

gebruik bij verhuizing of overlijden eindigt. De Afdeling stelt vast dat verweerder gelet op deze omschrijving van het door hem gewenste uitsterfbeleid in wezen een persoonsgebonden overgangsrecht in het plan wil doen opnemen. Het brengen van bestaand legaal gebruik onder een persoonsgebonden overgangsrecht moet echter in het algemeen worden beschouwd als een te ingrijpende inbreuk op de bestaande rechten en belangen.

Uitspraken

ZAAKNUMMER	200707663/1
DATUM VAN UITSPRAAK	woensdag 30 juli 2008
TEGEN	het college van gedeputeerde staten van Noord-Brabant
PROCEDURESOORT	Eerste aanleg - meervoudig
RECHTSGBIED	Kamer 1 - RO - Noord-Brabant

200707663/1.

Datum uitspraak: 30 juli 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

2.7. Diffutherm betoogt dat het college door het desbetreffende plandeel goed te keuren heeft miskend dat het bedrijf van Diffutherm binnen de planperiode zal worden verplaatst. In dit verband voert zij aan dat de gemeente nauwelijks uitvoering geeft aan de inspanningsverplichting die voortvloeit uit de intentieovereenkomst en dat de gemeente niet beschikt over voldoende financiële middelen om het bedrijf te verplaatsen. Nu nog geen zicht bestaat op verplaatsing van het bedrijf, heeft het bedrijf ten onrechte geen uitbreidingsmogelijkheid gekregen. Voorts betoogt Diffutherm dat ten onrechte geen rekening is gehouden met nadelige financiële aspecten voor het bedrijf nu in de planvoorschriften een uitsterfregeling is opgenomen.

2.7.1. Het college heeft zich op het standpunt gesteld dat de gemeente invulling geeft aan de inspanningsverplichting door het laten uitvoeren van een haalbaarheidsonderzoek naar woningbouw op een deel van het bedrijventerrein. Uit de opbrengsten van de woningbouw zou de bedrijfsverplaatsing van Diffutherm kunnen worden gefinancierd. Voorts is de gekozen planregeling voor het bedrijf volgens het college niet in strijd met de wet en kan het college instemmen met de afweging van de raad om niet te voorzien in verdere verruiming van de hergebruikmogelijkheden. Voorts behoudt Diffutherm haar uitbreidingsmogelijkheden, omdat ingevolge de planvoorschriften de bestaande oppervlakte als maximale oppervlakte van het bouwperceel geldt, aldus het college.

2.7.2. Diffutherm is gevestigd aan de Industrieweg. Aan dit plandeel zijn de bestemming "Bedrijventerrein 2" en de aanduidingen "bedrijven in milieucategorie 4 toegestaan" en "afwijkende bedrijfsdoeleinden" toegekend. Het perceel beslaat een oppervlakte van ruim 18.000 m², waarvan bijna 11.000 m² is bebouwd. Het bedrijf van Diffutherm legt zich toe op de productie van anticorrosie-, steenslag- en geluiddempende coatings, lijmen en afdichtingen, reinigingsmiddelen, alsmede op de productie van een uitgebreid pakket chemische producten ten behoeve van de bouw.

Ingevolge artikel 5.1, onder a, van de planvoorschriften zijn, voor zover thans van belang, de op de plankaart als "Bedrijventerrein 2" aangewezen gronden bestemd voor bedrijven die zijn genoemd in de staat van bedrijfsactiviteiten onder de milieucategorieën 2, 3 en 4, met uitzondering van geluidzoneringsplichtige inrichtingen en risicovolle inrichtingen.

Ingevolge artikel 5.1, onder c, van de planvoorschriften zijn de gronden ter plaatse van de aanduiding "afwijkende bedrijfsdoeleinden" (Industrieweg 2-12) op de

plankaart bestemd voor een verf-, lak-, en vernisfabriek.

Ingevolge artikel 5.3, onder a, van de planvoorschriften geldt voor het gebruik van de gronden en bouwwerken ter plaatse van de aanduiding "afwijkende bedrijfsdoeleinden" op de plankaart, dat indien het gebruik van de betreffende gronden en bouwwerken ten behoeve van de expliciet in de doeleindenomschrijving genoemde afwijkende bedrijfsdoeleinden (artikel 5.1, onder c) is beëindigd en deze gronden en bouwwerken in gebruik zijn conform het bepaalde in artikel 5.1, onder a, de betreffende gronden en bouwwerken daarna niet meer mogen worden gebruikt voor de afwijkende bedrijfsdoeleinden.

2.7.3. Nu bij de voorbereiding van het plan het concrete uitzicht op de verplaatsing van het bedrijf van Diffutherm ontbrak, heeft de raad ervoor gekozen het bedrijf op grond van artikel 5.1, onder a en c, van de planvoorschriften te voorzien van een maatbestemming en in artikel 5.3, onder a, van de planvoorschriften een uitsterfregeling voor het gebruik op te nemen. Diffutherm heeft niet aannemelijk gemaakt dat het college niet in redelijkheid met de gekozen planregeling heeft kunnen instemmen. Het college heeft bij zijn besluitvorming kunnen betrekken dat het bedrijventerrein is omgeven door woonwijken en dat het uit een oogpunt van veiligheid niet wenselijk is een dergelijk risicovol bedrijf als het bedrijf van Diffutherm opnieuw nabij woonbebouwing toe te staan. Tevens acht de Afdeling van belang dat niet is gebleken dat de gekozen bestemmingsregeling nadelige gevolgen voor het bedrijf van Diffutherm oplevert, omdat het bedrijf zijn bestaande bedrijfsvoering kan voortzetten. De aan de percelen van Diffutherm toegekende bestemming is dermate ruim dat het college in de vrees van Diffutherm dat door de uitsterfregeling zijn gronden onverkoopt worden, geen reden behoefde te zien om in zoverre goedkeuring aan het desbetreffende plandeel te onthouden.

Uitspraken

ZAAKNUMMER	200708557/1
DATUM VAN UITSPRAAK	woensdag 26 november 2008
TEGEN	het college van gedeputeerde staten van Drenthe
PROCEDURESOORT	Eerste aanleg - meervoudig
RECHTSGEBIED	Kamer 1 - RO - Drenthe

200708557/1.

Datum uitspraak: 26 november 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

2.2. Het plan betreft een partiële herziening van het op het recreatiepark Ravijnzicht betrekking hebbende bestemmingsplan "Recreatiegebied Gieterweg 1" en strekt er onder meer toe aan dit bestemmingsplan een verbodsbepaling op permanente bewoning toe te voegen. Daartoe voorziet het plan, voor zover hier van belang, in het opnemen van een aantal, op de bestemming "Recreatiegebied met bebouwing" betrekking hebbende nieuwe bepalingen, waaronder de artikelen 3.1 en 7.

Ingevolge artikel 3.1, lid 1.1.1, van de planvoorschriften is het verboden de gronden en bouwwerken te gebruiken of te laten gebruiken op een wijze of tot een doel, strijdig met deze bestemming. In lid 1.1.2, aanhef en onder a, is bepaald dat

tot een gebruik, strijdig met deze bestemming, zoals bedoeld in lid 3.1.1 (lees: artikel 3.1, lid 1.1.1), in ieder geval wordt gerekend het gebruiken van de zomerhuizen voor permanente bewoning.

Ingevolge artikel 7, lid A, van de planvoorschriften mag het bestaande gebruik van gronden en bouwwerken dat in strijd is met de aan die gronden en bouwwerken gegeven bestemming en dat in enigerlei opzicht afwijkt van het plan, worden voortgezet of gewijzigd, zo lang en voor zover de strijdigheid van het gebruik ten opzichte van het gebruik overeenkomstig de bestemmingen in dit plan, naar de aard en omvang niet wordt vergroot en het strijdige gebruik is ingezet voor 31 oktober 2003.

In artikel 7, lid B, van de planvoorschriften is bepaald dat voor zover de strijdigheid van het gebruik betrekking heeft op het gebruik van het zomerhuis voor wonen, het in lid A bepaalde alleen van toepassing is op het gebruik van het zomerhuis voor wonen, voor zover betrekking hebbende op bewoning van het perceel door de bestaande bewoner zoals deze bekend staat in de Gemeentelijke Basisadministratie op het moment van de genoemde peildatum lid a (lees: genoemd in lid A) mits dit gebruik niet reeds met het vorige plan in strijd was.

Bij het bestreden besluit heeft het college artikel 3.1 goedgekeurd en goedkeuring onthouden aan het in artikel 7, leden A en B, van het plan vervatte gebruiksovergangsrecht.

2.3. Op 1 juli 2008 zijn de Wet ruimtelijke ordening (hierna: Wro) en de Invoeringswet Wet ruimtelijke ordening (hierna: Invoeringswet Wro) in werking getreden.

Ingevolge artikel 9.1.4, tweede lid, van de Invoeringswet Wro blijft het recht zoals dat gold voor het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet van toepassing ten aanzien van een bestemmingsplan waarvan het ontwerp voor dat tijdstip ter inzage is gelegd. Met deze bepaling is beoogd dat een bestemmingsplan dat op grond van de WRO tot stand is gekomen het rechtsgevolg behoudt dat het onder de WRO had. Dit betekent dat het in de voorliggende partiële herziening opgenomen gebruiksverbod ook na 1 juli 2008 zijn werking heeft behouden. Artikel 7.10 van de Wro, waarin een algemeen wettelijk gebruiksverbod is opgenomen, is niet van toepassing op de op grond van de WRO tot stand gekomen partiële herziening.

Uitspraken

ZAAKNUMMER	200804935/1	
DATUM VAN UITSPRAAK	woensdag 25 februari 2009	
TEGEN	het college van gedeputeerde staten van Zuid-Holland	
PROCEDURESOORT	Eerste aanleg - enkelvoudig	 ____
RECHTSGBIED	Kamer 1 - RO - Zuid-Holland	 ____

200804935/1.

Datum uitspraak: 25 februari 2009

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

2.11. In het algemeen dient bestaand legaal gebruik dienovereenkomstig te worden

bestemd. Dit uitgangspunt kan onder meer uitzondering vinden indien het als zodanig bestemmen van bestaand legaal gebruik op basis van nieuwe inzichten niet langer in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening en het belang bij de beoogde nieuwe bestemming zwaarder weegt dan de gevestigde rechten en belangen. Voorts dient aannemelijk te zijn dat het bestaande legale gebruik binnen de planperiode wordt beëindigd.

2.11.1. De raad heeft nader uiteengezet dat hij belang hecht aan herstructurering van het plangebied. In het plangebied zijn woningen voorzien en op de begane grond kunnen bedrijfs- en kantoorruimten worden gerealiseerd. Daarnaast kan in het plangebied eventueel een school worden gevestigd. De nadruk is gelegd op wonen met beperkte bedrijvigheid. De raad heeft het gebruik van het perceel als garagebedrijf niet als zodanig bestemd omdat hij de aanwezigheid van garagebedrijven in het plangebied in dit kader onwenselijk acht. Ten aanzien van de andere in het plangebied aanwezige garagebedrijven is in het plan een uitsterfregeling opgenomen omdat het, aldus de raad, financieel niet haalbaar is alle gronden tegelijkertijd te verwerven. De geografische ligging van het garagebedrijf van [appellanten] in het plangebied is voor de raad reden om de gronden van dit garagebedrijf als eerste te verwerven. De raad heeft aangegeven bereid te zijn tot onteigening over te gaan. Ter zitting is gebleken dat het onteigeningsplan sinds 26 januari 2009 ter inzage ligt.

2.11.2. Gelet op het voorgaande is de Afdeling van oordeel dat het college bij afweging van de betrokken belangen in redelijkheid geen doorslaggevende betekenis behoefde toe te kennen aan het belang van [appellanten] om hun garagebedrijf ter plaatse te kunnen blijven uitoefenen. De stelling van [appellanten] dat de bebouwing ter plaatse nog in goede staat verkeerd kan niet tot een ander oordeel leiden. Voorts heeft het college voldoende aannemelijk gemaakt dat het gebruik van het perceel als garagebedrijf binnen de planperiode zal worden beëindigd.

Uitspraken

ZAAKNUMMER	201000570/1/R2
DATUM VAN UITSPRAAK	woensdag 1 december 2010
TEGEN	het college van gedeputeerde staten van Utrecht
PROCEDURESOORT	Eerste aanleg - meervoudig
RECHTSGBIED	Kamer 1 - RO - Utrecht

201000570/1/R2.

Datum uitspraak: 1 december 2010

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

2.10. [appellanten sub 2] en de raad richten zich in beroep tegen de onthouding van goedkeuring aan het plandeel met de bestemming "Wonen" wat betreft het perceel [locatie] (hierna: het plandeel). Zij zijn van mening dat een woonbestemming voor het plandeel het meest passend is. Zij stemmen in met voortzetting van het huidige gebruik van het hoofdgebouw als kantoorlocatie, maar nadat het bedrijf ter plaatse is verhuisd, dient de woonbestemming te worden gerealiseerd. [appellanten sub 2] en de raad achten voldoende aannemelijk dat die verhuizing gedurende de planperiode zal plaatsvinden, zodat volgens hen een

woonbestemming voor het plandeel moet worden gehandhaafd. Volgens [appellanten sub 2] stelt het college zich dan ook ten onrechte op het standpunt dat het gebruik van het plandeel als kantoorlocatie als zodanig moet worden bestemd en zij vinden uitbreiding van dat gebruik dan ook niet aanvaardbaar.

2.11. Het college heeft goedkeuring onthouden aan het plandeel, nu niet zeker is dat de daaraan toegekende woonbestemming gedurende de planperiode zal worden gerealiseerd. Hierbij heeft het college in aanmerking genomen dat het huidige gebruik van het hoofdgebouw als kantoorlocatie al sinds 1994 met instemming van het gemeentebestuur plaatsvindt en dat dit gebruik volgens het gemeentebestuur mag worden voortgezet totdat het bedrijf wordt verplaatst. Volgens het college is onvoldoende aannemelijk geworden dat deze verplaatsing binnen de planperiode zal plaatsvinden.

2.12. Niet in geschil is dat het hoofdgebouw op het plandeel sinds 1994 door [belanghebbenden] wordt gebruikt als kantoorlocatie. Verder staat op het plandeel een bijgebouw.

In het ontwerpbestemmingsplan is het hoofdgebouw als kantoorlocatie bestemd. Bij de vaststelling van het plan is de bestemming van het plandeel gewijzigd in de bestemming "Wonen". De raad acht vanwege de ligging van het plandeel tussen gronden met de bestemming "Bos en natuurgebied" bedrijvigheid in dit gebied niet wenselijk en geeft de voorkeur aan een woonbestemming voor het plandeel. Volgens de raad mogen de huidige bedrijfsactiviteiten op het plandeel worden voortgezet totdat het bedrijf wordt verplaatst, waarna de woonbestemming kan worden gerealiseerd.

2.13. Uit het bestreden besluit blijkt niet dat het college het standpunt van [appellanten sub 2] over de wenselijkheid van een woonbestemming voor het plandeel onvoldoende bij zijn afweging heeft betrokken. Het betoog faalt in zoverre.

2.13.1. Voorts wordt overwogen dat thans in zoverre slechts ter beoordeling voorligt of het college terecht goedkeuring heeft onthouden aan de woonbestemming voor het plandeel. Dit betekent dat niet wordt toegekomen aan het betoog van [appellanten sub 2] voor zover dat is gericht tegen de mogelijke toekenning van een bedrijfsbestemming aan het plandeel en een eventuele uitbreiding van het huidige gebruik.

2.13.2. Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting moet worden aangenomen dat het hoofdgebouw op het plandeel al meer dan 20 jaar als kantoorlocatie in gebruik is. Niet in geschil is dat dit gebruik valt onder het overgangsrecht in artikel 32, derde lid, van de planvoorschriften van het vorige bestemmingsplan "Buitengebied 1996". Ook in het huidige plan is voor dit gebruik geen regeling opgenomen, zodat het gebruik, gelet op artikel 32, vierde lid, van de planvoorschriften, opnieuw onder het overgangsrecht is gebracht.

Het college heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat het gemeentebestuur geen mogelijkheid meer heeft om met toepassing van bestuursdwang een eind te maken aan het gebruik voor zover dit onder het overgangsrecht valt. Het opnieuw onder het overgangsrecht brengen van dit gebruik is, gelet op het karakter van het overgangsrecht dat is gericht op beëindiging van het gebruik, in verband met de rechtszekerheid in beginsel slechts toegestaan indien aannemelijk is dat het gebruik binnen de planperiode zal worden beëindigd. Indien niet aannemelijk is dat het gebruik binnen de planperiode zal worden beëindigd, zal in het plan in ieder geval een regeling ten behoeve van het langdurige bestaande gebruik dienen te worden

opgenomen, bijvoorbeeld door het gebruik als zodanig te bestemmen of een uitsterfregeling op te nemen. Een bestemming als zodanig is slechts mogelijk, indien daartegen vanuit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening geen bezwaren bestaan.

Het college heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat [appellanten sub 2] en de raad niet aannemelijk hebben gemaakt dat het gebruik van het hoofdgebouw als kantoorlocatie binnen de planperiode wordt beëindigd. De enkele omstandigheid dat [belanghebbenden] in het verleden interesse hebben getoond in een verhuizing naar het nog te ontwikkelen bedrijventerrein 't Spieghel biedt daartoe onvoldoende zekerheid. Daarenboven is ter zitting door [belanghebbenden] verklaard dat zij niet van plan zijn gedurende de planperiode te verhuizen. Evenmin is gebleken dat, indien dit noodzakelijk is, de raad voornemens is het plandeel aan te kopen of te onteigenen om de bestemming binnen de planperiode te realiseren. Gelet hierop heeft het college zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat niet aannemelijk is geworden dat de woonbestemming van het plandeel gedurende de planperiode zal worden gerealiseerd en dat derhalve het plandeel is vastgesteld in strijd met een goede ruimtelijke ordening. Het college heeft daarom terecht daaraan goedkeuring onthouden. In het aangevoerde wordt evenmin aanleiding gevonden voor het oordeel dat het bestreden besluit op dit punt anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht. De beroepen zijn ongegrond.

Uitspraken

ZAAKNUMMER	201001626/1/H1
DATUM VAN UITSPRAAK	woensdag 22 december 2010
TEGEN	het college van burgemeester en wethouders van Oirschot
PROCEDURESOORT	Hoger beroep
RECHTSGEBIED	Kamer 3 - Hoger Beroep - Bestuursdwang / Dwangsom

201001626/1/H1.

Datum uitspraak: 22 december 2010

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

2. Overwegingen

2.1. Het college betoogt dat de rechtbank niet heeft onderkend dat het ter zake van de recreatieverblijven die zijn gelegen op gronden waarvoor de bestemmingsplannen "Stille Wille '81" en "Stille Wille '84" gelden niet bevoegd is handhavend op te treden, aangezien in deze bestemmingsplannen een algemeen of specifiek verbod op het gebruik van recreatieverblijven als permanente woning ontbreekt. Gelet hierop verzoekt het college de aangevallen uitspraak te vernietigen, voor zover het daarbij is opgedragen nieuwe besluiten te nemen met betrekking tot de recreatieverblijven De Stille Wille 257, 261, 276, 278, 316 en 322, en de rechtsgevolgen van de vernietigde, in bezwaar genomen, gedoogbesluiten betreffende die recreatieverblijven in stand te laten.

2.1.1. De vraag naar de rechtmatigheid van een besluit op een verzoek om handhaving, zoals die al in beroep voorlag, is onlosmakelijk verbonden met de vraag of het bestuursorgaan bevoegd is handhavend op te treden. Het verweer van De Stille Wille dat aan een beoordeling van het betoog van het college, zoals hiervoor weergegeven niet wordt toegekomen, nu dit eerst in hoger beroep is aangevoerd, wordt dan ook niet gevolgd.

In de uitspraak van de Afdeling van 21 december 2007 in zaak nr. [200703680/1](#), die de Afdeling eerder in deze procedure heeft gedaan, is overwogen dat permanente bewoning van recreatieverblijven op het bungalowpark in strijd is met het ter plaatse geldende bestemmingsplan, zodat het college bevoegd is ter zake handhavend op te treden. Deze overweging dient te worden begrepen als de weergave van het door alle partijen in die zaak impliciet onderschreven uitgangspunt dat het college bevoegd was om handhavend op te treden en betreft geen uitdrukkelijk en zonder voorbehoud gegeven oordeel van de Afdeling. De Afdeling is in deze zaak dan ook niet gehouden om van de juistheid van dat uitgangspunt uit te gaan.

2.1.2. Niet in geschil is, dat de recreatieverblijven De Stille Wille 257, 261, 276, 278, 316 en 322 zijn gelegen op gronden waarvoor het bestemmingsplan "Stille Wille '81" dan wel het bestemmingsplan "Stille Wille '84" geldt en dat de permanente bewoning van die recreatieverblijven in strijd is met de ingevolge deze bestemmingsplannen op de desbetreffende gronden rustende bestemmingen. Uit een oogpunt van rechtszekerheid geldt een verbod van het gebruik van een gebouw in strijd met de bestemming alleen ingevolge een uitdrukkelijk daartoe strekkend planvoorschrift. Een zodanig verbod vloeit, anders dan De Stille Wille voorstaat, dus niet reeds voort uit het samenstel van de planvoorschriften en/of de bedoeling van de planwetgever. Vast staat dat in de voorschriften van het bestemmingsplan "Stille Wille '81", als ook de voorschriften van het bestemmingsplan "Stille Wille '84", geen algemeen gebruiksverbod of specifiek gebruiksverbod op permanente bewoning van recreatieverblijven is opgenomen. Ter zitting is door De Stille Wille betoogd dat de bestemmingsplannen "Stille Wille '81" en "Stille Wille '84" blijkens de toelichting op het bestemmingsplan "Stille Wille '81" niet meer behelzen dan een gedeeltelijke wijziging van het bestemmingsplan "Buitengebied" zoals dat door het college van gedeputeerde staten van Noord-Brabant gedeeltelijk is goedgekeurd op 21 juli 1976. Voorts is betoogd dat door het college niet is onderzocht in hoeverre in het bestemmingsplan "Buitengebied" een algemeen gebruiksverbod is opgenomen en in hoeverre een dergelijk verbod nog geldt. Het na de zitting door het college aan de Afdeling toegestuurde bestemmingsplan "Buitengebied" uit 1976 biedt evenwel geen grond voor het oordeel dat de bestemmingsplannen "Stille Wille '81" en "Stille Wille '84" niet als zelfstandige bestemmingsplannen dienen te worden beschouwd. Evenmin bestaat grond voor het oordeel dat, zoals De Stille Wille in haar reactie van 1 november 2010 naar voren heeft gebracht, de bestemmingsplannen "Stille Wille '81" en "Stille Wille '84" zouden zijn vervangen, dan wel aangevuld, door het bestemmingsplan "Buitengebied" uit 1986.

Uit het voorgaande volgt dat permanente bewoning van de recreatieverblijven die zich op gronden bevinden waarvoor de bestemmingsplannen "Stille Wille '81" en "Stille Wille '84" gelden, ingevolge die bestemmingsplannen niet verboden is. Dit brengt met zich dat het college niet bevoegd is handhavend op te treden ter zake van de permanente bewoning van die recreatieverblijven. De rechtbank heeft dit niet onderkend.

Er bestaat geen aanleiding voor het in stand laten van de door de rechtbank vernietigde, in bezwaar genomen, gedoogbesluiten voor de recreatieverblijven De Stille Wille 257, 261, 276, 278, 316 en 322. Nu het college niet bevoegd is

handhavend op te treden tegen de permanente bewoning van deze recreatieverblijven, bestaat er geen grondslag voor het nemen van gedoogbesluiten voor deze recreatieverblijven. Gelet op het ontbreken van deze bevoegdheid ziet de Afdeling aanleiding om het hoger beroep gegrond te verklaren, de aangevallen uitspraak te vernietigen, voor zover de rechtbank het college heeft opgedragen nieuwe besluiten te nemen met betrekking tot de recreatieverblijven De Stille Wille 257, 261, 276, 278, 316 en 322, en zelf in de zaak voorzien het bezwaar van De Stille Wille tegen het besluit van 8 maart 2005 voor zover dit is gericht tegen de weigering handhavend op te treden tegen de permanente bewoning van deze recreatieverblijven ongegrond te verklaren. De Afdeling zal bepalen dat deze uitspraak in zoverre in de plaatst treedt van de door de rechtbank vernietigde besluiten voor De Stille Wille 257, 261, 276, 278, 316 en 32.